

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

ABONENTNÝ
CYKLUS

— DE —

11. 12. 2025 | štvrtok | D2
12. 12. 2025 | piatok | E2
Koncertná sieň SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

ROBERT JINDRA *dirigent*

PAVOL BRŠLÍK *tenor*

JURAJ ČIŽMAROVIČ *hostujúci koncertný majster*

Édouard Lalo (1823 – 1892)

Le Roi d'Ys, predohra k opere

11'

Ernest Chausson (1855 – 1899)

Poéma o láske a mori, op. 19

32'

La Fleur des eaux

Interlude

La Mort de l'amour

Albéric Magnard (1865 – 1914)

Symfónia č. 3 b mol, op. 11

40'

Introduction

Danses

Pastorale

Final

Francúzska opera zažívala v 19. storočí veľký rozkvet. Dominancia grand opery, nákladných inscenácií a celková orientácia skladateľov na javiskovú tvorbu zanechali v dejinách hudby nezmazateľnú pečať. Napriek týmto silným divadelným impulzom sa našli aj skladatelia, ktorých jadro tvorby predstavovali aj iné sféry klasickej hudby. Jedným z nich bol **Édouard Lalo**, rodák z mestečka Lille, významný skladateľ orchestrálnej a komornej hudby. Melodickým pôvabom a nespútanou vášňou očaril publikum populárnym dielom *Symphonie espagnole* pre husle a orchester. K hodnotným skladbám môžeme s istotou zaradiť skladateľov emotívny *Koncert pre violončelo d mol* či balet *Namouna*, hudbu ktorého prepracoval aj do dvoch orchestrálnych suít. Napriek už spomínanej prevahe inštrumentálnej hudby, si aj Lalo želal prispieť do operného žánru. Prvým pokusom bola opera *Fiesque*, ktorú začal komponovať v roku 1866 na námet hry *Fiesko* od Friedricha Schillera. Hoci bol Lalo s výsledkom spokojný, Parížska opera sa rozhodla jeho dielo neuviesť.

V roku 1875 začal Lalo pracovať na opere ***Le Roi d'Ys***, založenej na bretónskej legende. Cítiac, že sa blíži k dokončeniu svojho nového diela, ponúkol titul v roku 1881 Parížskej opere – opäť však neúspešne. Divadlo ho však požiadalo, azda ako istú formu odškodnenia, aby skomponoval balet. Skladateľ tak skomponoval vyššie spomínaný balet *Namouna*, ktorý je vyobrazením príbehu Pamätí Casanovu. V priebehu osemdesiatych rokov 19. storočia však skladateľ naďalej neúnavne propagoval svoju operu *Le Roi d'Ys*. Po prepracovaní diela v roku 1886 slávil jeho úsilie úspech – v roku 1888 uviedla operu parížska Opéra-Comique a publikum prijalo nový titul mimoriadne priaznivo. Premiérový večer však predstavoval z organizačného hľadiska katastrofu. Operný dom predal priveľa lístkov, čo spôsobilo taký rozruch, že publikum sa upokojilo až začiatkom druhého dejstva. Diváci, ktorým sa podarilo usadiť, si však predstavenie užili, nadšene tleskali a dožadovali sa prídavkov.

Samotnej opere by snáď viac svedčal názov „Margared d'Ys“, odkazujúc na hlavnú hrdinku, princeznú Margared. Tá je na javisku takmer nepretržite a predstavuje postavu mimoriadnej hĺbky. Rozhoduje sa medzi tým, či podľahne vlastným vášňam alebo bude konať podľa toho, čo je správne. Lalo vytvoril úlohu Margared pre svoju manželku, speváčku Julie de Maligny, ktorá ju však nikdy scénicky nespievala.

Hudobný jazyk tejto opery je chromatický, využívajúc skladateľovo obľúbené šestosminové metrum, ktorým podčiarkuje najdramatickejšie časti. V niektorých zborových číslach sa odrážajú ozveny bretónskych ľudových piesní, ktoré Lalo pravdepodobne poznal od svojej manželky, ktorá bola bretónskeho pôvodu. ***Predohra k opere*** nadväzuje na líniu ranoromantického modelu operných predohier – prináša nám hudobný náhľad toho, čo nás v priebehu deja čaká. Odkazuje na hudobný

materiál spojený s niektorými postavami opery, ako aj s ľudom mesta Ys. Objavuje sa aj citát z Wagnerovho *Tannhäusera*. Lalo všetky podnety spracoval v malebnej, prehľadnej orchestrácii. Tá je v priebehu celej opery jasná a podriadená melodickým líniam, ktoré sú zväčša jednoduché a diatonické. Jednotlivé nástroje farebne vykresľujú pozadie k vokálnym partom, čím zvyšuje význam orchestra aj vo väčších ansámblových výstupoch. Hoci opera *Le Roi d'Ys* v určitej miere nadviazala na tradičnú grand operu, jej osobitosť nastavila nový smer vo francúzskej hudbe svojej doby.

Intenzívne vášnivý, vrúcny, no len zriedkakedy inklinujúci k veľkým gestám – aj tak by sme mohli opísať hudobný jazyk ďalšieho francúzskeho skladateľa **Ernesta Chaussona**. Podobne ako mnohí iní skladatelia, aj Chausson najskôr vyštudoval právo. Následne sa vydal na umeleckú dráhu – stal sa študentom Parížskeho konzervatória, pričom jeho pedagógmi boli francúzske skladateľské osobnosti Jules Massenet a César Franck. Po vzore druhého menovaného nadviazal Chausson na Franckov chromatický štýl, ktorý obohatil aj istým nádychom erotiky. Netreba opomenúť aj kompozičný impulz v podobe skladateľovej návštevy Mníchova a Bayreuthu, kde sa zoznámil s operami Richarda Wagnera, predovšetkým s dielom *Tristan a Izolda*. Mohli by sme povedať, že Chaussonova hudba tvorí akési elegantné premostenie medzi „franckovo-wagnerovským“ chromatizmom a impresionistickým jazykom Debussyho. Chausson sa postupne stal plnohodnotným členom parížskej hudobnej komunity. Okrem pôsobenia na poste sekretára Národnej hudobnej spoločnosti viedol salón, v ktorom sa stretávali prominentné umelecké osobnosti vtedajšej doby. Spomeňme mená ako C. Debussy, S. Mallarmé, I. Albéniz, klavirista A. Cortot či huslista Eugène Ysaÿe. Podobne ako Lalo, aj Ernest Chausson vstúpil na pole opery. Výsledkom jeho kompozičných snáh bola grand opera *Le roi Arthus*, ktorú komponoval dlhých 9 rokov (1886 – 1895).

Takmer rovnako dlho, 8 rokov (1882 – 1890), komponoval cyklus **Poéma o láske a mori, op. 19**. Zhudobnenie veršov svojho priateľa, básnika Mauricea Bouchera, neskôr v roku 1893 ešte revidoval. Samotný Boucher nebol veľmi známy či významný básnik. Aj svojimi veršami vykreslil určité klišé, obraz letného romániku pri mori. To však Chaussonovi otvorilo možnosti na vytvorenie hudobných nálad a scén bez toho, aby bol obmedzovaný prílišnou zrozumiteľnosťou slov. Prvá časť *La fleur des eaux* zobrazuje jemnú morskú krajinu, nesenú zmyselnými arabeskami. Vrcholiacu vidinu milovanej podfarbuje nepokojné očakávanie, s predtuchou možného konca romantickej lásky. Po krátkej, orchestrálnej medzihre prichádza tretia a zároveň posledná časť *La mort de l'amour*. Spolu s ňou sa mení ročné obdobie – búrlivá morská scenéria, čierne nebo a neutíchajúce

vetry predznamenujú náhly chlad milovanej. Záverečný, strhujúci nárek za nenávratnosťou pekných chvíľ končí v dlhom a zúfalom doznení. Chausson v *Poéme o láske a mori* očarí poslucháča oslnivou inštrumentáciou, v ktorej dôležitú, v určitej miere až psychologickú úlohu zohrávajú drevené dychové nástroje. Prvýkrát bolo toto dielo uvedené v Bruseli v roku 1893 a to v klavírnej verzii – vtedajšiemu publiku sa predstavil tenorista Désiré Demest, pričom na klavíri ho sprevádzal sám autor.

Chausson ani zďaleka nebol jediným francúzskym skladateľom, ktorého ovplyvnila skúsenosť s Wagnerom a jeho operou *Tristan a Izolda*. V roku 1886 vzhliadol v Bayreuthe toto zásadné dielo aj **Albéric Magnard**, jeden z menej známych francúzskych skladateľov. Rodený Parížan sa narodil v roku 1865 – v tom istom roku ako napr. J. Sibelius, C. Nielsen či A. Glazunov. Podobne ako Chausson, aj Magnard najskôr vyštudoval právo. Po ukončení štúdia viedli aj jeho kroky na Parížske konzervatórium, kde boli jeho učiteľmi T. Dubois a J. Massenet. Dôležitú úlohu v jeho kariére však zohrala osobnosť Vincenta d'Indyho. Pod jeho vedením sa Magnard ochotne vrhol do dôkladného štúdia fúgy a orchestrácie. Plody týchto snáh možno vidieť v jeho symfóniách, z ktorých prvé dve boli skomponované ešte pod priamym dohľadom d'Indyho.

V rokoch 1895 – 1896 komponuje **Symfóniu č. 3 b mol, op. 11**. Jej premiéra sa odohrala až v roku 1899. Na koncerte, ktorý Magnard sám financoval, ako aj dirigoval, odznali aj jeho ďalšie diela. Publikum tvorila relatívne malá skupinka jeho zanietených priaznivcov, vrátane viacerých popredných hudobníkov svojej doby. Skladateľov mentor d'Indy neskrýval veľké nadšenie nad novou kompozíciou, pričom vyzdvihol obzvlášť jej poslednú časť, ako z hľadiska formy, tak aj tematickej práce.

Magnard týmto dielom preukázal kompozičný ťah a zanietenosť, ako aj hudobnú nespútanosť. Úvod prvej časti *Introduction et Ouverture* má priam mystický, chorálový charakter, ktorý je prerušený náhlym zlomom. Búrlivé fugato sa zmieta v neustálom zápase, no v závere časti nachádzame upokojenie. Druhá časť *Danses* predstavuje pulzujúce scherzo. Skladateľovou inšpiráciou bol spievajúci si a tancujúci sedliak, ktorého Magnard stretol na svojich potulkách vidiekom. Autor nám prináša vskutku autentické náznaky rustikálneho „fidlikania“. Pomalá tretia časť *Pastorale* zaujme melancholickým sólom anglického rohu, pričom idylickosť hudby je neustále prerušovaná hrozivými náznakmi búrlivosti prvej časti. Finále symfónie vyvažuje celkový charakter prvej časti. Hlavná téma sa tu tentokrát objavuje ako flautové ostinato, opäť sa vynárajú aj akordy z úvodu symfónie.

Magnardova *Symfónia č. 3* je doteraz skladateľovým najúspešnejším a azda aj poslucháčsky najprístupnejším dielom. Zdržanlivá autorova povaha bránila Magnardovi počas celej jeho

kariéry usilovať sa o väčšiu priazeň publika, ako aj o uvádzanie jeho hudby. Vďaka podpore Ferruccia Busoniho bola však *Symfónia* č. 3 v priebehu sezóny 1905/1906 uvedená v Berlíne spolu so *Symfóniou* č. 2 J. Sibelia. Viaceré diela francúzskeho skladateľa sú však navždy stratené. V začiatkoch 2. svetovej vojny, 3. septembra 1914, Magnard zastrelil nemeckých vojakov, ktorí neoprávnene vnikli na jeho pozemok. Tí následne podpálili dom, v ktorom sa nachádzal nielen samotný skladateľ, ale aj viaceré jeho kompozície. Napriek tragickému koncu urobil tento odvážny čin zo skladateľa národného hrdinu.

Andrej Prachár

ROBERT JINDRA

Absolvoval Pražské konzervatórium v odboroch klasický spev a dirigovanie. Od roku 2001 pôsobil v Národnom divadle v Prahe, kde naštudoval napríklad diela ako *Così fan tutte* (Mozart), *Dve vdovy* (Smetana), viaceré opery L. Janáčka *Príhody líšky Bystroušky*, *Z mŕtveho domu* a množstvo diel českého i svetového operného repertoáru. V sezóne 2013/2014 pôsobil v Národnom divadle aj na pozícii hudobného riaditeľa opery. Od februára 2010 do novembra 2014 bol hudobným riaditeľom opery Národného divadla moravskosliezskeho v Ostrave.

Spolupracoval s Deutsche Oper am Rhein, Nórskou operou v Osle, Slovenským národným divadlom v Bratislave (*Halévy – Židovka*, *Smetana – Predaná nevesta*). Spolupracoval tiež s viacerými orchestrami ako Pražská komorná filharmónia, Český národný symfonický orchester, Plzenská filharmónia, Symfonický orchester hl. mesta Prahy FOK, Janáčkova filharmónia Ostrava, Symfonický orchester Českého rozhlasu, Moravská filharmónia Olomouc, Filharmónia Bohuslava Martinů Zlín, Slovenská filharmónia, Štátna filharmónia Košice, Essen Philharmonie či Anhaltische Philharmonie v Dessau.

Vystupoval na významných festivaloch ako Pražská jar (recitál Adama Plachetku), Smetanova Litomyšľ, Vivamusical, Janáčkov máj, Festival Leoša Janáčka v Ostrave či Košická hudobná jar. V roku 2021 s mimoriadnym úspechom debutoval na festivale Bayerische Staatsoper v Mníchove s Dvořákovou *Rusalkou*.

V rokoch 2019 – 2021 zastával post prvého kapelmajstra v Aalto Musiktheater und Philharmonie Essen. Od septembra 2021 do augusta 2024 pôsobil ako šéfdirigent Štátnej filharmónie Košice. Od septembra 2022 zastáva pozíciu hudobného riaditeľa Národného divadla v Prahe a hlavného hosťujúceho dirigenta v Symfonickom orchestri Českého rozhlasu. V sezóne 2024/2025 debutoval v Staatsoper Berlin Unter den Linden, Semperoper Dresden a Oper Frankfurt. V sezóne 2025/2026 debutuje vo Wiener Staatsoper, na Bregenzer Festspiele a v Theater an der Wien.

PAVOL BRŠLÍK

Študoval na Štátnom konzervatóriu v Žiline v triede Františka Livoru, neskôr pokračoval v triede Emílie Sadloňovej. Počas štúdia sa mu podarilo presadiť v mnohých speváckych súťažiach: Medzinárodnej súťaži Antonína Dvořáka v Karlových Varoch, súťaži Imricha Godina vo Vrábľoch a hlavne v súťaži Mikuláša Schneidera-Trnavského v Trnave, kde medzi ostatnými oceneniami získal aj cenu umožňujúcu štúdium operného spevu v centre CNIPAL v Marseille. Odvtedy pôsobí predovšetkým v zahraničí.

Prvé kroky ho viedli na scénu Berlínskej štátnej opery, jeho lyrický tenor mohli obdivovať aj na scénach ako sú Metropolitná opera v New Yorku, londýnska Covent Garden, Viedenská štátna opera či opery v Sydney, Souli alebo Tokiu. Zoznam miest, kde vystupoval, sa postupne rozširoval rovnako ako jeho repertoár. Jeho Gennaro v Lucrezii Borgii po boku divy Edity Gruberovej v Mníchovskej štátnej opere ho posunul ďalej vo vodách belcanta a s úspechom sa predstavil ako Roberto Devereux v rovnomennej opere od Gaetana Donizettiho, ako Leicester v Marii Stuarde po boku Diany Damrau alebo ako Edgardo v Lucii z Lammermooru. Bršlík je nositeľom čestného titulu Bavorskej štátnej opery v Mníchove Bayerischer Kammersänger.

Popri účinkovaní na svetových scénach si svoje spevácke umenie zdokonaľoval na Akadémii umení v Banskej Bystrici v triede Vlasty Hudecovej, u ktorej po úspešnom doktoráte dodnes pokračuje v cibrení svojho hlasu. Na jeho prvom sólovom CD vyšli v máji 2014 piesne Mikuláša Schneidera-Trnavského vo vydavateľstve Viva Musica! Records. Vo vydavateľstve Orfeo nasledovala Schubertova Krásna mlynárka, Mozartove árie, nahrávka Schubertovej Winterreise z koncertu na festivale Schubertiade vo Schwarzenbergu.

V rámci festivalu Viva Musica! 2021 sa predstavil s harfistom Michalom Matejíčkom a na Festivale Janáček Brno 2021 ponúkol koncert zostavený z piesňového repertoáru skladateľov 20. storočia v klavírnom sprievode Róberta Pechanca. Pre Supraphon naspieval Dvořákovu Cypřiše a v roku 2022 bol protagonistom poloscénickej úpravy Schubertovej Zimnej cesty v Štátnom divadle Košice.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

bola založená v roku 1949. Pri jej umeleckom zrode stáli dve významné osobnosti medzinárodného hudobného života V. Talich (1949 – 1952) a Ľ. Rajter (1949 – 1976). Na umeleckom profilovaní orchestra sa podieľali ďalší šéfdirigenti – T. Frešo, L. Slovák, L. Pešek, V. Verbickij, B. Režucha, A. Ceccato, O. Lenárd, J. Bělohlávek, V. Válek, P. Feranec, E. Villaume a J. Judd. V rokoch 2020 – 2025 bol šéfdirigentom Daniel Raiskin. V sezóne 2025/2026 budú Daniel Raiskin a Ondrej Olos spoločne pôsobiť ako stáli hosťujúci dirigenti.

Slovenská filharmónia realizovala množstvo nahrávok pre rozhlas, tele víziu a hudobné vydavateľstvá OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos a Marco Polo. Je pravidelným hosťom významných európskych hudobných pódíí a festivalov. V rámci svojich početných zahraničných zájazdov vystúpila v takmer všetkých európskych krajinách, na Cypre, v Turecku, USA a pravidelne hostuje na koncertných turné v Japonsku, Južnej Kórei, Ománe a Spojených arabských emirátoch.

V posledných rokoch absolvoval orchester Slovenská filharmónia turné okrem Japonska, Južnej Kórei aj v švajčiarskom Murtene, vystúpil na prestížnych pódíách ako Liederhalle Stuttgart či Kolínska filharmónia a koncertoval v Záhrebe, Maribore i na Festivale Krumlov s Maximom Vengerovom. V sezóne 2025/2026 orchester realizuje so stálym hosťujúcim dirigentom D. Raiskinom pokračovanie nahrávok symfónií F. Schmidta. Orchester prijal pozvanie na koncerty v rámci cyklu Festspielhaus v Salzburgu, na Lednicko-Valtický festival a predstaví sa aj na domácich festivaloch Allegretto Žilina a Košická hudobná jar. V rámci zahraničných turné v sezóne 2025/2026 vycestuje Slovenská filharmónia do Španielska a Japonska, kde po jej boku vystúpia sólisti ako basbarytonista M. Mimica, huslistka A. Conunova či klaviristi N. Rodiles, A. Gorlatch a O. Scheps.

Ernest Chausson

Poème de l'Amour et de la Mer

(Maurice Bouchor)

La Fleur des eaux

L'air est plein d'une odeur exquise de lilas,
qui, fleurissant du haut des murs jusqu'au bas,
embaument les cheveux des femmes.
la mer au grand soleil va toute s'embraser,
et sur le sable fin qu'elles viennent baiser
roulent d'éblouissantes lames.

Ô ciel qui de ses yeux dois porter la couleur,
brise qui va chanter dans les lilas en fleur
pour en sortir tout embaumée,
ruisseaux qui mouillerez sa robe, o verts sentiers,
vous qui tressaillerez sous ses chers petits pieds,
faites-moi voir ma bien-aimée!

Et mon cœur s'est levé par ce matin d'été,
car une belle enfant était sur le rivage,
laissant errer sur moi des yeux pleins de clarté,
et qui me souriait d'un air tendre et sauvage.

Toi que transfiguraient la Jeunesse et l'amour,
tu m'apparus alors comme l'âme des choses;
mon cœur vola vers toi, tu le pris sans retour,
et du ciel entr'ouvert pleuvaient sur nous des roses.

Quel son lamentable et sauvage
va sonner l'heure de l'adieu!
La mer roule sur le rivage,
moqueuse, et se souciant peu
que ce soit l'heure de l'adieu.

Des oiseaux passent, l'aile ouverte,
sur l'abîme presque joyeux;
au grand soleil la mer est verte,
et je saigne silencieux
en regardant briller les cieux.

Je saigne en regardant ma vie
qui va s'éloigner sur les flots;
mon âme unique m'est ravie
et la sombre clameur des flots
couvre le bruit de mes sanglots.

Qui sait si cette mer cruelle
la ramènera vers mon cœur?
Mes regards sont fixés sur elle;
la mer chante, et le vent moqueur
raille l'angoisse de mon cœur.

Ernest Chausson

Poéma o láske a mori

(voľný preklad)

Vodné kvety

Vzduch nežnou vôňou orgovánu prevoňaný
po celej stene kvetmi obsypaný ker až k zemi
sťa parfém vlasov žien svojou vôňou plný.

More planie, jak paprsky slnka,
po jemnom piesku pobrežia sa valia
ligotavé vlny, jak breh by objímali.

Obloha, ty farbu ich očí máš,
vánok, ty v kríku pieseň o nej spievaš
do diaľky vôňa orgovánu s tebou letela.
Potôčik, čo zdrapíš jej šaty,
cestička, jej krokom sa chveješ, nech sa vráti,
poviete mi, kam sa len podela!

Onoho letného rána som sa prebudil
a na pobreží krásna dievčina stála,
pohľad jej očí sa u mňa zastavil,
nežne a placho sa na mňa usmievala.

Mladosť a láska z teba pramenila,
duše všetkých vecí z tvojich očí hľadeli,
moje srdce letelo ti nenávratne naproti,
a z mraku spŕška ruží dolu pršala.

Jak kruto to znie a jak je žalostné,
keď musí nastať lúčenie!
More sa prevaľuje, je k nám ľahostajné,
vlny sa zdvihnú, posmešne zapenia
keď príde chvíľa lúčenia.

Vtáky, čo vôkol letia, krídla roztvárajú,
radostne vznášajú sa nad roklinou,
v slnci sa vlny mora zelenajú.
A kým mne sa z rany kvapky krvi rinú,
nebo sa trbliece jemnou sieťovinou.

Krvácam ticho a život sa odplavuje,
odo mňa vo vlnách sa vzdáľuje.
Moja duša meravie, doznieva.
Vlny hučia, keď vietor zaduje,
môj vzlyk svojim hlasom pokrýva.

Kto vie, či sa to kruté more
vráti a znovu sa na mňa zadáva?
Horko trpím, môj zrak ju hľadá.
A more spieva, vietor sa vysmieva
a nevie, kto tu muku prežíva.

La Mort de l'amour

Bientôt l'île bleue et joyeuse
parmi les rocs m'apparaîtra;
l'île sur l'eau silencieuse
comme un nénuphar flottera.

À travers la mer d'améthyste
doucement glisse le bateau,
et je serai joyeux et triste
de tant me souvenir – bientôt!

Le vent roulait les feuilles mortes; mes pensées
roulaient comme des feuilles mortes, dans la nuit.
Jamais si doucement au ciel noir n'avaient lui
les milles roses d'or d'où tombent les rosées!

Une danse effrayante, et les feuilles froissées,
et qui rendaient un son métallique, valsaient,
semblaient gémir sous les étoiles, et disaient
l'inexprimable horreur des amours trépassées.

Les grands hêtres d'argent que la lune baisait
étaient des spectres : moi, tout mon sang se glaçait
en voyant mon aimée étrangement sourire.
Comme des fronts de morts, nos fronts avaient pâli,
et, muet, me penchant vers elle, je pus lire
ce mot fatal écrit dans ses grands yeux: l'oubli.

Le temps des lilas et le temps des roses
ne reviendra plus à ce printemps-ci;
le temps des lilas et le temps des roses
est passé, le temps des œillets aussi.

Le vent a changé, les cieux sont moroses,
et nous n'irons plus courir, et cueillir
les lilas en fleur et les belles roses;
le printemps est triste et ne peut fleurir.

Oh ! joyeux et doux printemps de l'année,
qui vins, l'an passé, nous ensoleiller,
notre fleur d'amour est si bien fanée,
las ! que ton baiser ne peut l'éveiller!

Et toi, que fais-tu ? pas de fleurs écloses,
point de gai soleil ni d'ombrages frais;
le temps des lilas et le temps des roses
avec notre amour est mort à jamais.

Smrť lásky

Čochvíľa sa mi zjaví
ostrov radostný medzi skalami.
Na tichej vode sa vznáša mámivý
jak lekná medzi vlnami.

More ametystom žiari zdá sa mi,
kíže sem zľahka čln mne známy,
veselo i smutno iste bude mi
so všetkými spomienkami!

Vietor mŕtve listy hnal v myšlienkach nepokojných
ako lístie sa v noci chveli.
Nikdy tak krásne na oblohe temnej nesvietili
tisíce zlatých ruží, rosou nakropených!

Desivý tanec a suché listy zmätené
kovovým zvukom volali a valčík tancovali,
vzdychali pod hviezdami, keď snívali
o nevysloviteľnej stratenej lásky hrôze.

Mesiac strieborným bukom bozk posíela,
prízrakom nemým. Krv v žilách sa mi prudko zrazila,
má milá zdravila ma zvláštnym úsmevom.
Jak tváre mŕtvych, tak bledé tie naše boli.
A keď som sa nad ňu mlčky sklonil, čítal som
z jej očí slovo smrtiace: túto chvíľu zabudni.

Čas orgovánu a čas ruží,
sa túto jar už nevráti;
Čas orgovánu a čas ruží
je preč, zvädli i karafiáty.

Vietor sa obrátil, nebo sa zatiahlo,
už nikdy nebudem na tomto svete
trhať orgován a ružami zdobiť čelo.
Jar je smutná a už nám nerozkvitne.

Jak sladko sa teraz na tú jar spomína,
jak slnce nás svojim teplom vtedy hrialo,
už zvädla nám naša lásky kvetina,
žia! I tvoj bozk by bol dnes málo.

Čo asi robíš? Už nevykvitnú žiadne kvetiny,
slnce nepohladí, tieň nepadne na čelo,
čas orgovánu, čas ruží bol len jediný.
a s našou láskou všetko umrelo.

BUDÚCI PROGRAM

15. 01. | št | A3 _ 16. 01. | pi | B3

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

JURAJ VALČUHA *dirigent* | **ALEXI KENNEY** *husle* |

LÁSZLÓ FASSANG *organ*

Ľubica Čekovská Toy Procession (slovenská premiéra)

Sofia Gubaidulina Koncert pre husle a orchester č. 2

In tempus praesens

Camille Saint-Saëns Symfónia č. 3 c mol *Organová*, op. 78

20. 01. | ut | K2

Malá sála SF, 19.00

ZOLTÁN FEJÉRVÁRI *klavír*

Antonín Dvořák Humoresky, op. 101

Leoš Janáček Po zarostlém chodníčku, 1. diel

Johannes Brahms Sonáta pre klavír č. 1 C dur, op. 1

25. 01. | ne | SKO4

Koncertná sieň SF, 16.00

Hommage à Bohdan Warchal

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER

EWALD DANEL *umelecký vedúci, dirigent* | **IVAN ŽENATÝ** *husle* |

IGOR ARDAŠEV *klavír*

Ladislav Kupkovič Cantica slovaca pre sláčikový orchester

Felix Mendelssohn Bartholdy Koncert pre husle, klavír

a sláčikový orchester d mol

Wolfgang Amadeus Mozart Symfónia č. 41 C dur *Jupiterská*, KV 551

29. 01. | št | D3 _ 30. 01. | pi | E3

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

PETR ALTRICHTER *dirigent* | **ZUZANA KADLČÍKOVÁ**

zbormajsterka | **SIMONA HOUDA ŠATUROVÁ** *soprán* |

RICHARD SAMEK *tenor* | **JÍŘÍ BRÜCKLER** *barytón*

Antonín Dvořák Svatební košile, kantáta pre sóla, zbor a orchester, op. 69

SLOVENSKÁ
FILHAR
MOVIA²⁵
DE
CEM
BER

77 KONČATNA
SEZONA

KONCERT
PRE TEBA

Venujte darčekovú poukážku
a využite aj 26% zľavu
na vybrané januárové koncerty
15. | 16. | 25. | 29. | 30. 1. 2026

ZĽAVOVÝ KÓD PF26
SI UPLATNITE OD 1. – 23. 12. 2025.

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93
vstupenky@filharmonia.sk
online predaj a rezervácie vstupeniek
www.filharmonia.sk
Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

**NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA**
EUROSISTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• **tasr** •

|| • **Hudobný
život**

OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

MOA
kultúra

□ P E R A +

S I T A

Forbes

VIVA rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte